

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA RAČUNALNIŠTVO IN INFORMATIKO

Simon Ivanšek

Vizualizacija optimizacije prometa z genetskimi algoritmi

DIPLOMSKO DELO

VISOKOŠOLSKI STROKOVNI ŠTUDIJSKI PROGRAM PRVE
STOPNJE RAČUNALNIŠTVO IN INFORMATIKA

MENTOR: prof. dr. Marko Robnik Šikonja

Ljubljana 2012

Rezultati diplomskega dela so intelektualna lastnina avtorja in Fakultete za računalništvo in informatiko Univerze v Ljubljani. Za objavlanje ali izkoriščanje rezultatov diplomskega dela je potrebno pisno soglasje avtorja, Fakultete za računalništvo in informatiko ter mentorja.

Besedilo je oblikovano z urejevalnikom besedil $\text{\LaTeX}$.

Namesto te strani **vstavite** original izdane teme diplomskega dela s podpisom mentorja in dekana ter žigom fakultete, ki ga diplomant dvigne v študentskem referatu, preden odda izdelek v vezavo! Glej tudi sam konec Poglavlja 3 na strani ??.

IZJAVA O AVTORSTVU DIPLOMSKEGA DELA

Spodaj podpisani Simon Ivanšek, z vpisno številko **63080273**, sem avtor diplomskega dela z naslovom:

Vizualizacija optimizacije prometa z genetskimi algoritmi

S svojim podpisom zagotavljam, da:

- sem diplomsko delo izdelal samostojno pod mentorstvom prof. dr. Marka Robnik Šikonje
- so elektronska oblika diplomskega dela, naslov, povzetek, ter ključne besede identični s tiskano obliko diplomskega dela
- soglašam z javno objavo elektronske oblike diplomskega dela v zbirki "Dela FRI".

V Ljubljani, dne 15. avgusta 2012

Podpis avtorja:

Zahvalil bi se mentorju prof. dr. Marku Robnik Šikonji za koristne nasvete in vso izkazano podporo med izdelavo diplomskega dela.

Zahvalil bi se tudi direktorju podjetja Xlab d.o.o., ki mi je kljub moji navzočnosti v podjetju omogočil nemoteno in kakovostno okolje za izdelavo diplomskega dela.

Kazalo

Povzetek

Abstract

1	Uvod	1
1.1	Napoved vsebine po poglavjih	2
2	Genetski algoritmi	3
2.1	Predstavitev osebkov	3
2.2	Začetna populacija	5
2.3	Funkcija kvalitete	6
2.4	Križanje	6
2.5	Mutacija	7
2.6	Evolucijski model	7
2.7	Elitizem	10
3	Problem optimizacije prometa	11
3.1	Ozadje	11
3.2	Formalizacija problema	12
3.3	Iskanje najkrajše poti v grafih	13
3.4	Genetski algoritem	13
3.5	Vizualizacija	18
4	Tehnologije	21
4.1	HTML	21

KAZALO

4.2	HTML5	22
4.3	CSS	23
4.4	Javascript	24
4.5	GitHub	25
5	Rezultati	27
5.1	Proporcionalna izbira	27
5.2	Enoturnirska izbira	27
5.3	Stohastično univerzalno vzorčenje	32
5.4	Ugotovitve	32
6	Zaključek	33

Povzetek

Cilj diplomske naloge je priprava učnega pripomočka za poučevanje genetskih algoritmov. Učni pripomoček se je implementiralo kot spletno stran, genetske algoritme pa se je uporabilo za reševanje problema optimizacije prometa. Optimizacijo prometa se je reševalo z optimizacijo časov rdečih in zelenih luči na semaforjih tako, da vsa vozila v cestnem omrežju pridejo od začetka do konca čimhitreje in po najkrajši poti. Cestno omrežje se je definiralo kot graf, za iskanje najkrajše poti v grafu pa se je uporabil algoritem Dijkstra. Končne rešitve, to so nastavitve časov rdečih in zelenih luči za vsa križišča v cestnem omrežju, se je vizualiziralo z animacijo prometa in grafi.

Abstract

The purpose of this thesis is preparation of tool to help learn genetic algorithms. The tool was implemented as web site and genetic algorithms are used to solve traffic optimization problem. Solving of traffic optimization problem is defined as optimization of red and green light timings on traffic lights until all cars in road network arrive from start to end as fast as possible and by shortest path. Road network is defined as graph and for searching the shortest path in graph, the Dijkstra algorithm is used. Final solutions, these are configurations of red and green light timings for all intersections in road network, was visualized with traffic animation and graphs.

Poglavje 1

Uvod

S hitrim razvojem ekonomije in porastom prebivalstva so prometni zastoji postali eden resnejših problemov v večjih mestih. V preteklosti so take probleme reševali z dodajanjem pasov in novih povezav v že obstoječa omrežja. Z razvojem tehnologije pa so tudi semaforji postali bolj inteligentni in se prilagajajo trenutnemu prometu. Ponavadi so križišča in neusklajeni časi luči na semaforjih glavni vzrok za zastoje na cestah zato je pomembno, kako določimo čase rdečih in zelenih luči. [2]

Z dodajanjem križišč in semaforjev narašča zahtevnost optimizacije prometa. Klasične deterministične postopke je težko uporabiti na problemih z visoko zahtevnostjo, saj za uporabnika pogosto niso časovno sprejemljivi. Genetski algoritmi s posnemanjem procesa evolucije pogosto dajejo bolj časovno sprejemljive rezultate, vendar manj optimalne.

Naš cilj je z genetskimi algoritmi optimizirati čase rdečih in zelenih luči na semaforjih tako, da vsa vozila pridejo od začetka do cilja čimhitreje in po najkrajši poti. Rešitve vizualiziramo z animacijo premikanja vozil v cestnem omrežju s semaforji in križišči. Cestno omrežje in število avtomobilov vnaprej definiramo, animacija pa poteka toliko časa dokler vsi avtomobili ne dosežejo cilja. Animacija služi kot orodje za lažjo razlago delovanja genetskih algoritmov na realnem problemu.

1.1 Napoved vsebine po poglavjih

V **drugem poglavju** opišemo delovanje genetskih algoritmov, **razložimo delovanje različnih genetskih operatorjev** (križanje, mutacija) in opišemo **različne metode izbire osebkov za reprodukcijo**.

V **tretjem poglavju** opišemo problem urejanja prometa, razložimo kako smo pristopili k problemu in kako smo reševanje problema implementirali z genetskimi algoritmi.

V **četrtem poglavju** opišemo tehnologije uporabljene pri implementaciji genetskih algoritmov in animaciji.

V **petem poglavju** predstavimo in razložimo rezultate genetskih algoritmov.

V **zadnjem poglavju** predstavimo glavne ugotovitve in ideje za izboljšave.

Poglavje 2

Genetski algoritmi

Genetski algoritmi omogočajo enostaven in skoraj generičen pristop k reševanju kompleksnih optimizacijskih problemov. Kljub enostavnosti genetski algoritem potrebuje smiselne in določene parametre, da lahko najde dobre rešitve. Izbira neustreznih parametrov vodi v daljši čas izvajanja programa in slabše rezultate [4].

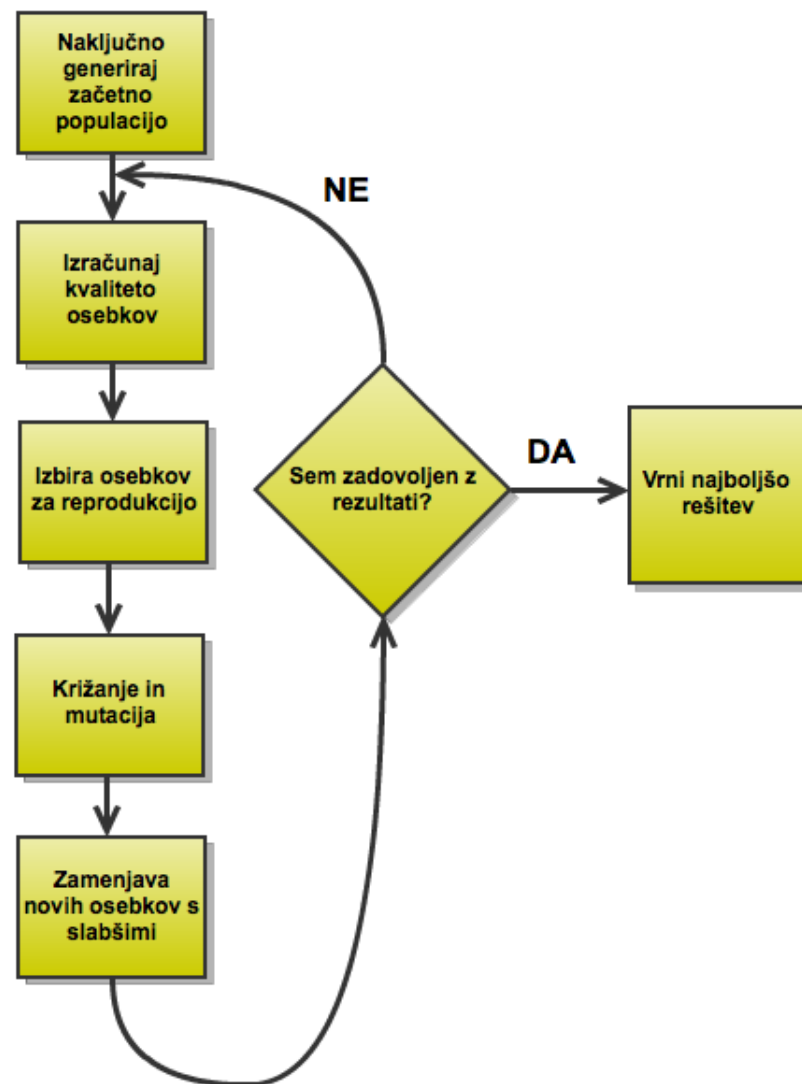
V nadaljevanju opišemo predstavitev značilno za genetske algoritme, genetske operatorje križanja in mutacije, funkcijo kvalitete in nekaj postopkov za izbiro osebkov za reprodukcijo. Delovanje genetskega algoritma prikazuje slika 2.1.

2.1 Predstavitev osebkov

Za delo z genetskimi algoritmi moramo problem predstaviti v taki obliki, da lahko rešitvi določimo kvaliteto in nad njo izvajamo genetske operatorje. Predstavitvi ene rešitve pravimo **osebek**.

2.1.1 Biološko ozadje

Vsak organizem vsebuje množico pravil in načrt, ki opisuje, kako je organizem zgrajen. Ta pravila so zakodirana v *genih* organizma, ki so povezani v dolg niz, ki se imenuje *kromosom*. Vsak gen predstavlja eno lastnost organizma,

Slika 2.1: Prikaz delovanja genetskega algoritma.

npr. barva oči ali barva las in še veliko drugih lastnosti [6]. Osebke lahko predstavimo na več načinov:

- z biti,
- vektorji
- nizi,
- drevesi, itd.

Osebek mora biti predstavljen tako, da mu je mogoče določiti kvaliteto, saj glede na izračunano kakovost, izberemo najboljše med osebki in iz njih ustvarimo nove osebke.

Za naš problem je osebek predstavljen kot zaporedje parov časov rdečih in zelenih luči na semaforjih. Primer za pet križišč bi zgledal takole:

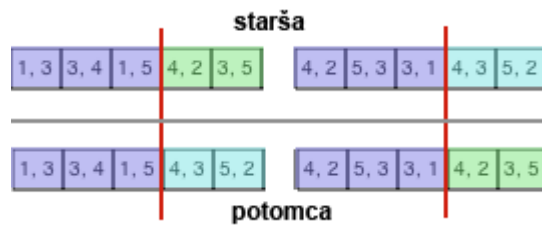
$$(0.2, 0.3), (0.6, 0.8), (0.1, 0.5), (0.5, 0.8), (0.1, 0.7)$$

En par ustreza enemu križišču, časi pa so v realnih številih in predstavljajo delež sekunde. Za par $(0.2, 0.3)$ pomeni, da rdeča luč gori 0.2 sekunde, zelena pa 0.3 sekunde.

2.2 Začetna populacija

Populacija je v terminologiji genetskih algoritmov množica osebkov. Začetna populacija je lahko generirana naključno ali stohastično, nato pa se z genetskimi operatorji spreminja.

Večja populacija izboljšuje delovanje genetskih algoritmov, vpliva pa tudi na število generacij, potrebnih, da kvaliteta rešitev konvergira. Velikost populacije je odvisna od vrste problema, ponavadi vsebuje več sto ali tisoč osebkov.

Slika 2.2: Mesto križanja je označeno z rdečo črto. Prvi del (vijolčna barva) genetskega zapisa se ohrani, drugi del (zelena in turkizna barva) pa se izmenjata.

2.3 Funkcija kvalitete

Funkcija kvalitete (ang. *fitness function*) je funkcija, ki objektivno oceni, kako blizu cilja je neka rešitev.

Razlog, da genetski algoritmi niso trivialen način reševanja problemov, je predvsem v energiji vloženi v oblikovanje delujoče funkcije kvalitete. Če je funkcija kvalitete oblikovana napačno, bo algoritem konvergirал k napačnim rešitvam, ali pa sploh ne bo konvergirал.

Znaki da je funkcija kvalitete slabo oblikovana so:

- čas računanja kvalitete rešitve je velik,
- natančen model za izračun kvalitete manjka.

2.4 Križanje

Križanje (ang. *crossover*) je najpomembnejša tehnika izmenjave genetskega materiala med osebki. Uporablja se eno, dvo in večmestno križanje. Enomestno križanje poteka tako, da naključno izberemo točko križanja in preko te točke izmenjamo genetski material (slika 2.2).

Križanje naj bi generiralo boljše osebke, saj naj bi se dobri deli genetskega zapisa ohranili in prenesli na potomce [1].

2.5 Mutacija

Mutacija je postopek, ko na nekem naključno izbranem mestu spremenimo genetski zapis izbranega osebk. Brez mutacij bi križanje lahko izmenjevalo samo genetski material vsebovan v začetni slučajno generirani generaciji osebkov. Mutacija doda potencialno novo informacijo. Verjetnost mutacije kljub njeni koristnosti ne sme biti prevelika, saj se sicer pokvari preveč koristnih genov v osebkih in postane evolucijsko računanje podobno naključnemu preiskovanju [1].

2.6 Evolucijski model

Evolucijski model imenujemo izbiro osebkov za razmnoževanje. Osebkke želimo izbrati tako, da se dobri osebki, ki vsebujejo kakovosten genetski material, prenesejo v naslednjo generacijo. Zato je smiselno, da dobri osebki tvorijo več potomcev in da se morda celo nespremenjeni prenesejo v naslednjo generacijo. Slednje imenujemo elitelizem [1]. Nekaj uveljavljenih evolucijskih modelov je predstavljenih v nadaljevanju.

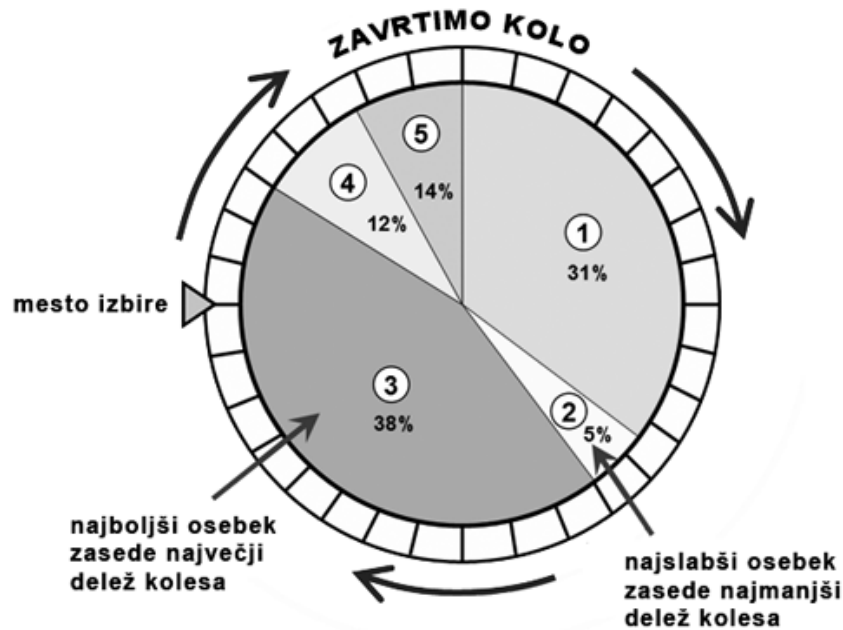
2.6.1 Proporcionalna izbira

Vsakemu osebk je dodeljena verjetnost izbire glede na njegovo kvaliteto. Naslednja enačba prikazuje, kako je dodeljena verjetnost izbire p_i :

$$p_i = \frac{f_i}{\sum_{j=1}^n f_j} \quad (2.1)$$

Osebki so nato izbrani za reprodukcijo s pomočjo metode ruletnega kolesa. Delež kolesa, ki ga osebek zaseda, je sorazmeren njegovi uspešnosti. Izbiro z metodo ruletnega kolesa na populaciji velikosti 5 osebkov ilustrira slika 2.3.

Slabost takšnega načina izbire je, da lahko dobri osebki zelo hitro prevladajo, že po nekaj generacijah, ker vsakič zasedajo večji delež ruletnega kolesa.

Slika 2.3: Izbira osebkov za reprodukcijo z metodo ruletnega kolesa. Osebek zaseda delež kolesa proporcionalen njegovi kvaliteti [11].

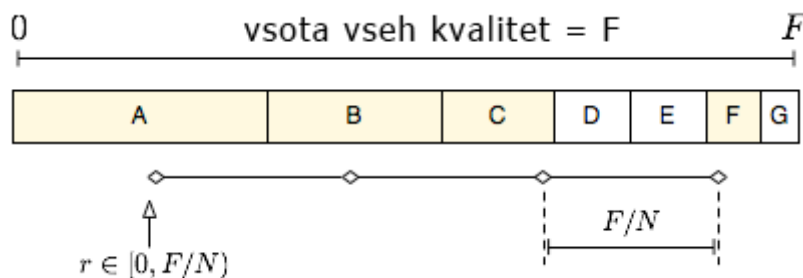
Druga slabost izbire z ruletnim kolesom je, da **ne deluje** za probleme, kjer želimo kvaliteto osebkov minimizirati. Težavo odpravimo tako, da problem minimizacije kvalitete prevedemo na problem maksimizacije kvalitete z ustreznimi transformacijami.

2.6.2 Enoturnirska izbira

Enoturnirska izbira je eden izmed načinov turnirske izbire. Gre za priljubljen in preprost način hkratne izbire osebkov za razmnoževanje in istočasno nadomeščanja osebkov. Poteka takole:

1. naključno razbij populacijo na majhne skupine velikosti g ,
2. dva najboljša osebka iz vsake skupine se križata in njuna potomca nadomestita najslabša osebka v skupini.

Slika 2.4: Ilustracija stohastičnega univerzalnega vzorčenja. Osebkke razvrstimo na interval $[0, 1]$ proporcionalno njihovi kvaliteti. Izbiramo N osebkov, zato začetno točko r naključno izberemo na intervalu $[0, \frac{1}{N}]$. Osebkke izberemo na mestih $r + \frac{i}{N}, i \in [0, 1, \dots, N - 1]$ [1].

Prednost enoturnirske izbire je, da preživi v naslednjo generacijo $(g - 2)$ najboljših osebkov in tako ne izgubljam prehitro dobrih osebkov pa tudi maksimalna kvaliteta populacije ne pada. Po drugi strani strategija zagotavlja, da še tako dober osebek nima več kot dveh potomcev, in se tako ohranja raznolikost populacije [1].

2.6.3 Stohastično univerzalno vzorčenje

Slabost do sedaj opisanih metod izbire je velika varianca glede na funkcijo kvalitete. **Pri nekaterih evlucijskih modelih se lahko zgodi, da najboljši osebek sploh nima nobenega potomca.** Manjšo varianco zagotavlja stohastično univerzalno vzorčenje, ki ga ilustrira slika 2.4.

Na podlagi kvalitete osebkka f_i tvorimo verjetnostno distribucijo kot pri proporcionalni izbiri $p_i = \frac{f_i}{\sum_{j=1}^n f_j}$. Osebkke naključno razvrstimo na številski trak na interval med 0 in 1 in vsak dobi dolžino traku sorazmerno p_i . Določimo število osebkov N , ki jih želimo generirati in naključno izberemo število z intervala $[0, 1/N]$. Za razmnoževanje izberemo osebkke, ki pokrivajo točke $r + iN, i \in [0, 1, \dots, N - 1]$ [1].

2.7 Elitizem

Elitizem je strategija, ki določen del najboljših osebkov prenese direktno v naslednjo generacijo. Dobra stran te strategije je, da imamo v vsaki generaciji na voljo najboljše osebke in jih ni potrebno posebej hraniti, poleg tega pa zaradi variance pri izbiri ne izgubljamo dobrega genetskega materiala. Slabost je v mogoči prezgodnji konvergenci, če elita prevlada [1].

Poglavje 3

Problem optimizacije prometa

V tem poglavju predstavimo ozadje raziskav na področju optimizacije prometa, opisemo nas pristop k reševanju tega problema in ga formaliziramo. Predstavimo algoritem za iskanje najkraše poti v grafu in uporabo genetskih algoritmov na problemu optimizacije prometa.

3.1 Ozadje

Promet na cestah se povečuje s hitrejšim tempom kot porast prebivalstva. Problem urejanja prometa je prisoten v vseh večjih mestih v vseh državah. Večanje prometa povzroča prometne zastoje, zato se vozniki in potniki srečujejo s problemi, kot so nepotrebno zapravljanje časa, stresom, onesnaževanjem, povečano nevarnostjo nesreč in ostalimi resnimi problemi. Obstajajo različni pristopi kako reševati take probleme. Ena od možnosti je uporaba obstoječih cest s pravilnim rokovanjem semaforjev.

Današnje raziskave na področju optimizacije semaforjev lahko razdelimo na dva dela. Po eni strani je bilo veliko truda vloženega v razvoj visoko prilagodljivih semaforjev, ki so sposobni reagirati na spremembe v prometu takoj, v realnem času. Po drugi strani, pa se ob delitvi časa na faze (npr.: jutranja, popoldanska, nočna), zdi uporaba prednastavljenih semaforjev dokaj razumljiva.

Drugo razlikovanje bi lahko naredili med hevrističnimi pristopi k optimizaciji in čistimi matematičnimi pristopi in njihovimi osnovnimi modeli. Hevristični pristopi temeljijo na genetskih algoritmih, mehki logiki in nevronskih mrežah. Za njih je značilno da ponavadi dajejo dobre in hitre rešitve, ampak ne zagotavljajo kvalitete dane rešitve v primerjavi z optimalno.

Matematični pristopi pa ponavadi ne morejo pokriti vseh zahtev in parametrov resničnega cestnega omrežja, ampak ponujajo dokazano dobre rešitve. Take rešitve so lahko včasih dobre začetne rešitve za hevristične pristope.

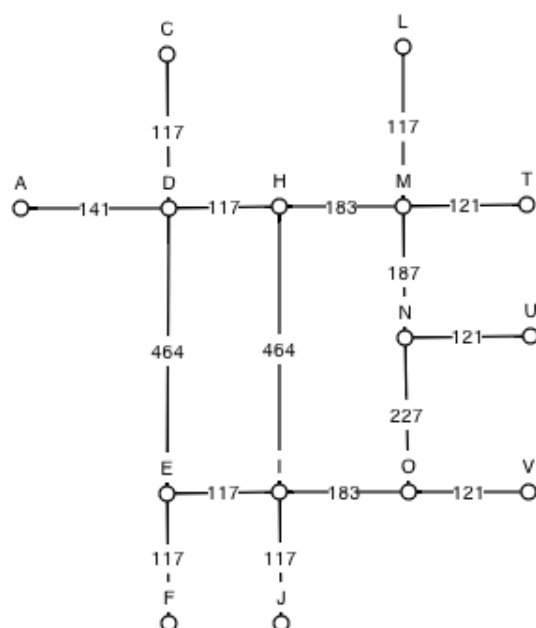
3.2 Formalizacija problema

Postavimo se v vlogo voznika, ki želi priti od doma v službo čimhitreje in po najkrajši poti skozi središče mesta, kjer je veliko semaforiziranih križišč. Imamo še 19 prijateljev, nekateri želijo priti od doma do trgovine, ki je na drugem koncu mesta, drugim pa se mudi v šolo, a vsi želijo priti na svoj cilj čimhitreje in po najkrajši poti. Potovalni čas vsakega vozila bo najkrajši takrat, ko bo najmanj časa čakal na rdečih lučeh in v koloni ter bo šel po najkrajši poti ¹.

Cestno omrežje je predstavljeno z grafom $G = (V, E)$, kjer je V množica vozlišč in E množica uteženih povezav med vozlišči. **Vozlišča ustrezajo križiščem, povezave pa cestam med križišči.** Uteži na povezavah ustrezajo razdalji (v piksljih), ki jih mora vozilo prepotovati, da doseže naslednje vozlišče. Dodatno zahtevamo, da je vozlišče križišče, če je njegova stopnja > 2 , sicer je vozlišče bodisi začetno bodisi končno. **Vozilo lahko začne in konča svojo pot le v končnih oziroma začetnih vozliščih.** Slika 3.1 v obliki grafa prikazuje možno postavitev cestnega omrežja.

---

¹Za iskanje najkrajše poti v grafu na sliki 3.1 smo uporabili algoritem Dijkstra, opisan v razdelku 3.3.

Slika 3.1: Primer grafa s 15 vozlišči in uteženimi povezavami med njimi.

3.3 Iskanje najkrajše poti v grafih

Algoritem Dijkstra je zasnoval nizozemski računalniški inženir Edsger Dijkstra. Algoritem poišče najkrajšo pot v usmerjenem grafu z nenegativnimi uteženimi povezavami. Za podano začetno vozlišče v grafu algoritem poišče najcenejšo pot med začetnim vozliščem in vsemi ostalimi vozlišči. Lahko ga uporabimo tudi za iskanje najcenejše poti med začetnim vozliščem in končnim vozliščem. Primer take uporabe je naš graf na sliki 3.1.

3.4 Genetski algoritem

V poglavju 3 smo na splošno opisali delovanje genetskih algoritmov. V tem razdelku pa opišemo, kako smo uporabili genetske algoritme na našem problemu.

V nadaljevanju so našteje privzete nastavitve genetskih algoritmov in nastavitve animacije. Te nastavitve bomo uporabljali tudi v nadaljevanju,

ko opisujemo, kako smo implementirali operacije genetskih algoritmov in pri predstavitvi rezultatov.

Nastavitve genetskih algoritmov:

- št. generacij = 100,
- velikost populacije = 100,
- delež križanja = 0.70,
- delež mutacije = 0.05.

Nastavitve animacije:

- FPS = 50,
- hitrost vozila = $50 \frac{km}{h}$,
- hitrost animacije = 20.

Hitrost animacije lahko spreminjamo na intervalu $[1, 20]$ s korakom 1.

Parameter *FPS* in *hitrost vozila* sta vnaprej definirana in jih uporabnik ne more spreminjati, vendar jih kljub temu tu naštejemo, saj sta pomembna za nadaljevanje.

3.4.1 Funkcija kvalitete

V razdelku 2.1 smo osebek predstavili kot zaporedje parov časov rdečih in zelenih luči na semaforjih, optimizacijski problem pa smo formalizirali na primeru 20 vozil.

Naš cilj je za vseh 20 vozil poiskati optimalno nastavitev časov rdečih in zelenih luči na semaforjih, tako da bodo vsa vozila prišla na cilj čimprej. To pomeni, da moramo izračunati ali izmeriti čas potovanja **vseh** vozil.

Kvaliteto rešitve ocenimo s simulacijo ², pri čemer smo parameter *hitrost animacije* nastavili na vrednost 20 zato, da je simulacija hitrejša. Simulacija

---

²Simulacijo smo izvedli enako kot animacijo, le da ničesar ne izrišemo.

i	f_i		i	f_i
4	87	$\Rightarrow$	4	413
1	135		1	333
2	213		2	213
5	333		5	135
3	413		3	87

Slika 3.2: Zamenjava ocen kvalitete najslabših (večja številka) z najboljšimi (manjša številka).

simulira premikanje vseh vozil od začetnega vozlišča do končnega, pri tem pa merimo čas dokler vsa vozila ne pridejo na cilj. Zaradi tehnoloških razlogov merimo število korakov potrebnih za to, da vsa vozila pridejo na cilj. Število korakov pretvorimo v čas z naslednjo formulo:

$$\text{čas potovanja} = \frac{\text{skupna dolžina poti vseh vozil}}{\text{št. korakov} * \text{velikost koraka}} \quad (3.1)$$

$$\text{velikost koraka} = \frac{\text{hitrost vozila} * \text{hitrost animacije}}{FPS} \quad (3.2)$$

Velikost koraka (enačba 3.2) služi za pretvorbo realne hitrosti vozila ($\frac{km}{h}$) v enoto potrebno za animacijo, oz. simulacijo ($\frac{px}{iteracija}$).

3.4.2 Proporcionalna izbira

Slabost izbire z ruletnim kolesom je, da ne deluje za minimizacijske probleme in moramo zato minimizacijski problem prevesti na maksimizacijski. V našem primeru, kjer manjša vrednost pomeni boljšo kvaliteto, smo to naredili tako, da predno kličemo metodo ruletnega kolesa, zamenjamo kvalitete najslabšega z najboljšim (slika 3.2).

Po izvajanju metode zamenjamo kvalitete nazaj.

Po zamenjavi kvalitete moramo pred izvajanjem metode ruletnega kolesa kvalitete še normalizirati in izračunati kumulativne vrednosti normaliziranih

kvalitet. Kvalitete normaliziramo na interval med $[0, 1]$ tako, da za vsak osebek izračunamo verjetnost proporcionalno glede na kumulativno oceno kvalitete vseh osebkov (enačba 2.1).

Kumulativne vrednosti normaliziranih kvalitet izračunamo tako, da prištejemo k lastni kvaliteti kvalitete vseh prejšnjih osebkov (algoritem 1).

```

for vse osebkke iz populacije do
    verjetnost = vsota vseh verjetnosti + (kvaliteta osebkka / vsota
    kvalitet)
    vsota vseh verjetnosti += verjetnost
end

```

Algoritem 1: Izračun kumulativne normalizirane ocene kvalitete osebkka.

```

repeat
    for ponovi dvakrat do
        število = naključno število med 0 in 1
        for vse osebkke iz populacije do
            if verjetnost osebkka  $\geq$  število then
                | si bil izbran
            end
        end
    end
    križaj starša in boljšega od potomcev dodaj v novo populacijo
until nova populacija ni dovolj velika;

```

Algoritem 2: Izbira osebkov z metodo ruletnega kolesa.

Elitizem

V metodo proporcionalne izbire je avtomatsko vključen elitizem. Delež elitizma spreminjamo s spreminjanjem deleža križanja in deleža mutacije:

$$\text{delež elitizma} = 1 - (\text{delež križanja} + \text{delež mutacije}) \quad (3.3)$$

Z nastavitvami iz razdelka 3.4 se v novo populacijo direktno preneslo 25 osebkov.

Mutacija in križanje

Križanje izvajamo, kot je opisano v razdelku 2.4, mutacijo pa izvajamo nad elito. Delež mutacije smo nastavili na 0.05 zato izberemo 5 osebkov ($100 * 0.05 = 5$) iz elite, jim naključno spremenimo genetski zapis in jih damo v novo populacijo.

3.4.3 Enoturnirska izbira

Simulacijo turnirjev smo implementirali tako, da smo velikost turnirja nastavili na 4 elemente. To pomeni, da moramo za populacijo velikosti 100 osebkov, odigrati 25 turnirjev. Osebki so za vsak turnir naključno, z vračanjem ali brez. V poglavju kjer predstavimo rezultate genetskih algoritmov testiramo obe možnosti. Vsak turnir nato sortiramo glede na oceno kvalitete osebkov in vzamemo dva najboljša ter ju križamo. Dobimo dva potomca, ki ju zamenjamo s preostalima osebkom č če sta boljša, sicer ju zavržemo in ohranimo boljša dva.

Na ta način zgradimo novo populacijo, nad katero izvedemo še mutacijo. Mutacijo izvedemo nad petimi naključno izbranimi osebki nove populacije, kar pomeni, da lahko spremenimo genetski zapis tudi najboljšemu osebku.

3.4.4 Stohastično univerzalno vzorčenje

Stohastično univerzalno vzorčenje smo prepisali v Javascript po izvorni kodi, ki smo jo našli na internetu [7]. Njegovo psevdo kodo prikazuje algoritem 3.

```
velikost izbire = velikost populacije * delež krizanja
zacetni odmik = nakljucno stevilo med 0 in 1
vsota = 0
index = 0
for vsak osebek iz populacije do
    vsota += (kvaliteta osebk / vsoto vseh kvalitet) * velikost izbire
    while vsota > zacetni odmik + index do
        osebek je bil izbran
        index++
    end
end
```

Algoritem 3: Psevdo koda za stohastično univerzalno vzorčenje. Vsak izbran osebek shranimo v *monžico izbranih osebkov*.

Vsak osebek, ki je bil izbran za reprodukcijo s stohastičnim univerzalnim vzorčenjem shranimo v *množico izbranih osebkov*. Iz te množice nato, z vračanjem, izberemo dva starša, ki s križanjem tvorita dva nova potomca. Boljšega izmed potomcev shranimo v novo populacijo. Ta postopek ponavljamo dokler nismo napolnili nove populacije.

Elitizem in mutacijo izvedemo na enak način kot pri proporcionalni izbiri, saj 25 osebkov prenesemo direktno v novo populacijo, mutacijo pa izvedemo nad petimi naključno izbranimi osebki elite (25 osebkov) in jih shranimo v novo populacijo.

3.5 Vizualizacija

Vizualizacijo smo zasnovali kot spletno stran, saj je namen diplomskega dela priprava učnega pripomočka za poučevanje genetskih algoritmov. Spletna

stran je povsod dosegljiva, pri programih pa so različne omejitve glede platforme in namestitve.

Celotna animacija prometa je napisana v tehnologijah HTML5 in JavaScript, prav tako pa tudi genetski algoritem, zato uporabnik potrebuje le enega od naprednejših spletnih brskalnikov, npr. Google Chrome, Mozilla Firefox, Safari ali Opera.

Vizualizacija omogoča različne nastavitve parametrov genetskega algoritma in problema. Za genetski algoritem lahko nastavljamo:

- način izbire osebkov (turnirska izbira, proporcionalna izbira in stohastično univerzalno vzorčenje)
- število generacij,
- velikost populacije,
- delež križanja in
- delež mutacije.

Za optimizacijski problem pa lahko nastavljamo:

- hitrost animacije,
- število vozil,
- maksimalen čas, ko je prižgana posamezna luč

Od nastavitve parametrov je odvisna hitrost izvajanja genetskega algoritma, zato mora uporabnik previdno nastavljati te parametre.

Večji je maksimalen čas posamezne luči, večji je prostor možnih rešitev, zato je potrebno temu ustrezno povečati velikost populacije. S tem omogočimo algoritmu, da bo preiskal dovolj velik prostor možnih rešitev, vendar pa moramo zato povečati število generacij, saj bo algoritem potreboval dlje časa, da najde najboljšo rešitev. Na hitrost izvajanja genetskega algoritma vpliva tudi število vozil.

Vizualizacija je na voljo na GitHubu [12], kjer si lahko uporabnik ogleda izvirno kodo, ali pa jo pretoči k sebi in sodeluje pri njenem razvoju.

3.5.1 Spletna stran

Spletna stran na začetku uporabniku ponudi kratek pregled genetskih algoritmov in na kratko razloži, kako so genetski algoritmi uporabljeni na problemu optimizacije prometa (slika ??). Na naslednji strani uporabnik nastavi parametre genetskih algoritmov in animacije. S pritiskom na gumb “*Start GA*” uporabnik zažene genetski algoritem, ki potrebuje nekaj časa da izvede. Napredek izvajanja genetskega algoritma je prikazan z vrstico napredka (ang. *progress bar*). Po prenehanju izvajanja so uporabniku ponujeni rezultati v obliki grafov in animacije.

3.5.2 Animacija

Animacija se izvaja v t.i. zanki igre (ang. *game loop*). Naloga zanke je izrisovanje in posodabljanje parametrov objektov, ki jih izrisuje. Zanka igre se mora izvajati dovolj hitro, da je animacija tekoča. Človesko oko lahko zazna med 10 in 12 različnih slik na sekundo, kljub temu pa se običajno izris dela 50-krat na sekundo.

Pri animaciji smo izris 50-krat na sekundo dosegli tako, da ga delamo na 20 ms. V Javascriptu obstaja metoda `setInterval(funkcija(), cas)`, ki na vsakih `cas` sekund pokliče metodo `funkcija()`. V našem primeru je `funkcija()` metoda, ki poskrbi za izris in posodabljanje parametrov objekta, `cas` pa je nastavljen na 20 ms.

Pri animaciji se izrisujejo vozila in semaforji. Za poenostavitev problema in animacije smo vsem vozilom definirali isto hitrost premikanja in isti čas prihajanja. Vsa vozila vstopijo v animacijo ob času 0.

DODAJ SLIKE!!!

Poglavje 4

Tehnologije

V tem poglavju opišemo tehnologije uporabljene pri razvoju vizualizacije, animacije in genetskega algoritma ter predstavimo orodje za t.i. družabno programiranje (ang. *social coding*) GitHub.

4.1 HTML

HTML (*HyperText Markup Language*) je glavni označevalni jezik za prikazovanje spletnih strani in drugih vsebin v spletnem brskalniku. HTML je napisan v obliki elementov, sestavljenih iz značk (ang. *tags*) zaprtih med znaka `<` in `>`. Značke najbolj pogosto nastopajo v obliki parov, npr. `<h1>` in `</h1>`. Obstajajo tudi prazne značke, ki nastopajo samostojno, npr. `<img>`. Prvo značko v paru imenujemo *začetna značka*, drugo pa *končna značka*. Med te značke lahko oblikovalci spletnih strani dodajo besedilo, druge značke, komentarje in druge vsebine.

Privzete karakteristike vsakega HTML elementa so definirane v spletnem brskalniku, zato nekateri naprednejši spletni brskalniki vsebujejo značke, ki delujejo samo v določenem brskalniku v ostalih pa ne.

Namen spletnega brskalnika je prebrati HTML dokument in ga pretvoriti v vidne in slišne elemente spletne strani. Spletni brskalnik uporablja HTML značke za oblikovanje vsebine spletne strani in ne prikazuje HTML značk.

HTML predstavlja temelj spletnih strani in omogoča uporabo slik in drugih objektov, vključenih v spletno stran, lahko pa se uporablja tudi za gradnje spletnih obrazcev. Omogoča oblikovanje strukturiranih dokumentov z označevanjem semantike besedila, npr. naslovi, odstavki, sezname, povezave, citati in drugi elementi. Omogoča tudi vključevanje datotek drugih jezikov, ki vplivajo na prikaz spletne strani [8].

4.2 HTML5

HTML5 je naslednja generacija HTML standarda, ki nadomešča starejše standarde, kot so HTML 4.01, XHTML 1.0 in 1.1. Standard prinaša novosti, potrebne za moderne spletne aplikacije. Standard vključuje in definira mnoge lastnosti, ki so jih spletni razvijalci uporabljali že leta, a niso bile vključene v katerega izmed standardov. HTML5 je prvi poskus formalno dokumentirati “de facto” standarde, ki jih spletni brskalniki podpirajo že leta. Kot njegovi predhodniki je tudi HTML5 zasnovan platformno neodvisno.

HTML5 lahko uporabljamo in pregledujemo na poljubnem operacijskem sistemu in mobilni napravi. Uporabniki potrebujejo le moderen spletni brskalnik, le ti pa so brezplačno na razpolago za praktično vse operacijske sisteme, npr. Google Chrome, Mozilla Firefox, Opera in Safari. Vsi naštetih brskalniki podpirajo veliko HTML5 lastnosti, ne podpirajo pa vsi vseh. Odlično podporo standardu HTML5 imajo tudi mobilni spletni brskalniki za mobilne naprave.

HTML5 je zasnovan za čim boljšo združljivost z že obstoječimi spletnimi brskalniki. Nove funkcionalnosti so zgrajene na starih in omogočajo združljivost za starejše brskalnike. Obstoj posameznih funkcionalnost HTML5 lahko ugotovite že z nekaj vrsticami Javascripta. [3]

HTML5 ne prinaša samo novih značk in novega standarda. Skupaj z razvojem naprednih spletnih brskalnikov omogoča tudi lastnosti, ki so jih do sedaj imele le namizne aplikacije. Naštejmo nekaj glavnih lastnosti, ki jih danes omogočajo spletni brskalniki [9]:

- internet v brezpovezavnem načinu (ang. *offline web*),
- hranjenje podatkov v lokalni bazi brskalnika,
- povezljivost - klepetanje v realnem času, hitrejša igre, itd.,
- dostop do datotečnega sistema,
- semantika - internacionalizacija, novi atributi za pomensko označevanje vsebine, itd.,
- avdio/video,
- 3d grafika,
- predstavitev - 2D in 3D transformacije omogočajo izdelavo bogatih uporabniških vmesnikov
- zmogljivost - spletne aplikacije se lahko primerjajo z zmogljivostjo namiznih aplikacij.

Te lastnosti in druge, skupaj s standardom HTML5 definirajo splet kot platformo (ang. *web platform*).

4.3 CSS

CSS je kratica za Cascading Style Sheet, kar bi v prevodu pomenilo predlogo, ki določa izgled. Uporablja se za opisovanje izgleda dokumentov napisanih v označevalnih jezikih. Najbolj pogosto se uporablja za opisovanje izgleda spletnih strani napisanih v HTML-ju in XHTML-ju, vendar lahko jezik uporabimo tudi v dokumentih XML, SVG in XUL. CSS specifikacije ureja World Wide Web Consortium (W3C).

CSS je prvenstveno namenjen ločevanju vsebine od izgleda dokumenta. Taka ločitev lahko izboljša dostopnost vsebine, ponuja večjo fleksibilnost in nadzor nad specifikacijami predstavitve, omogoča deljenje istega stila čez več strani ter zmanjša kompleksnost in ponavljanje stila v strukturiranih

```
body{  
font-family: Arial;  
font-size: 11px;  
color: red;  
}
```

Slika 4.1: CSS stil, ki nastavi barvo, velikost in tip pisave HTML znački `<body>`.

dokumentih. CSS omogoča, da je ista stran predstavljena z več različnimi stili za različne zahteve izrisovanja (izris na zaslon, printanje, itd.). Lahko se uporabi za prikazovanje spletne strani na različnih resolucijah zaslona ali napravah.

CSS ima določeno prioriteto shemo, da ugotovi, kateri stil uporabiti če enemu elementu ustreza več pravil. V tako imenovani kaskadi so prioritete ali uteži izračunane in dodeljene pravilom tako, da so rezultati ujemanja pravil predvidljivi. To omogoča oblikovalcem spletnih strani, da natančno določijo obliko vsebine spletne strani. Primer preprostega CSS stila za HTML značko `<body>` je prikazan na sliki 4.1

4.4 Javascript

Javascript je programski jezik spletnega brskalnika. Bil je razvit v samo desetih dneh pri podjetju Netscape z namenom, da uporabnikom ponudijo lahko in prenosno različico Jave, ki bi izboljšala uporabniško izkušnjo s spletno stranjo.

Javascript je skriptni jezik, dinamičen in šibko tipiziran ter podpira več različnih vzorcev programiranja (objektno orientirano, funkcionalno, itd.).

Največ se jezik uporablja za izvajanje na strani klienta, implementiran kot del spletnega brskalnika za obogatitev uporabniških vmesnikov in dinamičnih spletnih strani.

Z razvojem vse hitrejših navideznih strojev in programskih ogrodij za ta


```
var factorial = function(n) {  
    if (n === 0) {  
        return 1;  
    }  
    return n * factorial(n - 1);  
}
```

Slika 4.2: Primer Javascript kode za izračun Fibonaccijevega zaporedja

jezik, narašča tudi popularnost uporabe za strežniške spletne aplikacije. Že leta 1994, kmalu po izdaji Javascript jezika, je isto podjetje izdalo še različico na voljo za strežnike. Eden popularnejših okolij za razvoj strežniških spletnih aplikacij je orodje Node.js.

Javascript uporablja sintakso podobno programskemu jeziku C. Veliko imen in pravil poimenovanja spremenljivk ter funkcij je vzetih iz programskega jezika Java, vseeno pa sta tadva jezika nepovezana in imata popolnoma različno semantiko. Ključni principi pri oblikovanju so bili vzeti iz Self in Scheme programskega jezika.

4.5 GitHub

GitHub je spletna storitev za gostovanje programske opreme, ki uporablja za nadzor različic programske opreme Git kontrolni sistem. Git je distribuiran kontrolni sistem za nadzor različic programske opreme in sistem za upravljanje z izvirno kodo.

GitHub uporabnikom ponuja plačljive pakete za privatne projekte in zastonjski paket za odprtokodne projekte. V Juliju 2011 je podjetje dobilo investicijo v vrednosti 100 milijonov ameriških dolarjev od znane investicijske hiše Andreessen Horowitz.

GitHub ponuja funkcionalnosti socialnega omrežja, kot so: viri (ang. *feeds*), spremljevalci (ang. *followers*) in graf omrežja za prikaz, koliko razvi-

jalcev trenutno sodeluje pri razvoju projekta. [10]

Poglavje 5

Rezultati

V tem poglavju predstavimo rezultate izvajanja genetskih algoritmov z nastavitvami iz razdelka 3.4 in drugimi. Rezultate predstavimo za vsako metodo izbire posebej, na koncu pa podamo ugotovitve.

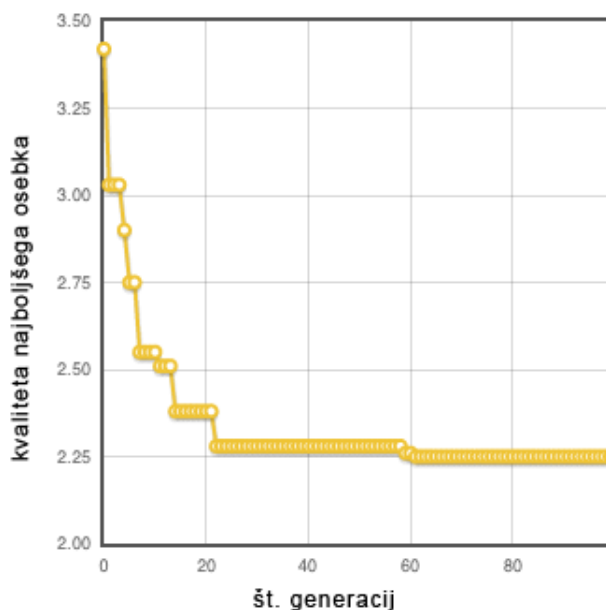
5.1 Proporcionalna izbira

Proporcionalno izbiro smo zagnali s parametri iz razdelka 3.4. Slika 5.1 prikazuje konvergenco kvalitete najboljšega osebka. Na začetku se kvaliteta zelo hitro izboljša (s 3.40 pade na 3.00), potem pa se izboljšuje počasneje. Včasih se celo nekaj generacij ne izboljša, npr. od 60 do 100 generacije.

Genetski algoritem smo zagnali z manjšim številom generacij in povečanim deležom križanja (0.80). Dobili smo boljšo rešitev, kot s prejšnimi nastavitvami. Kvaliteta je konvergirala k vrednosti 2.19. Za proporcionalno izbiro lahko rečemo, da v splošnem potrebujemo manj generacij, vendar se moramo pri tem zavedati, da lahko na ta račun dobimo slabšo rešitev.

5.2 Enoturnirska izbira

Pri metodi enoturnirske izbire smo osebke izbirali na dva načina, z vračanjem in brez vračanja. V nadaljevanju so predstavljeni rezultati obeh izvajanj.

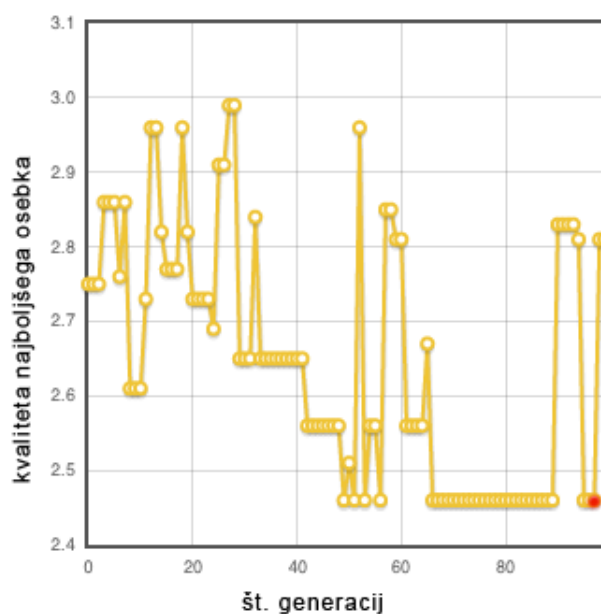

Slika 5.1: Rezultati izvajanja genetskega algoritma z nastavitvami iz razdelka 3.4 in proporcionalno izbiro.

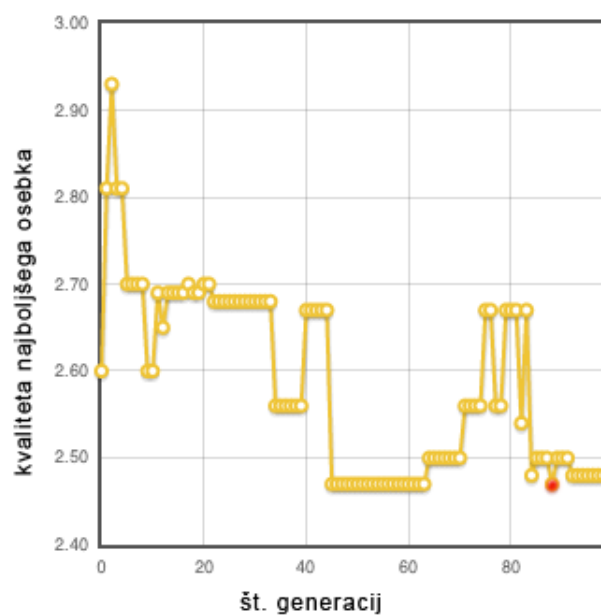
Izbira osebkov brez vračanja

Enoturnirsko izbiro smo najprej zagnali z nastavitvami iz razdelka 3.4, osebk pa smo izbirali brez vračanja. Rezultate prikazuje slika 5.2. Opazimo, da kvaliteta najboljšega osebk zelo niha, na začetku skoči z 2.75 na 2.88. Kljub nihanju se v kakšni generaciji kvaliteta izboljša. Za končno rešitev vrnemo rešitev z najboljšo kvaliteto, t.j. točka z najmanjšo vrednostjo na grafu (2.45 - rdeča točka na sliki 5.2).

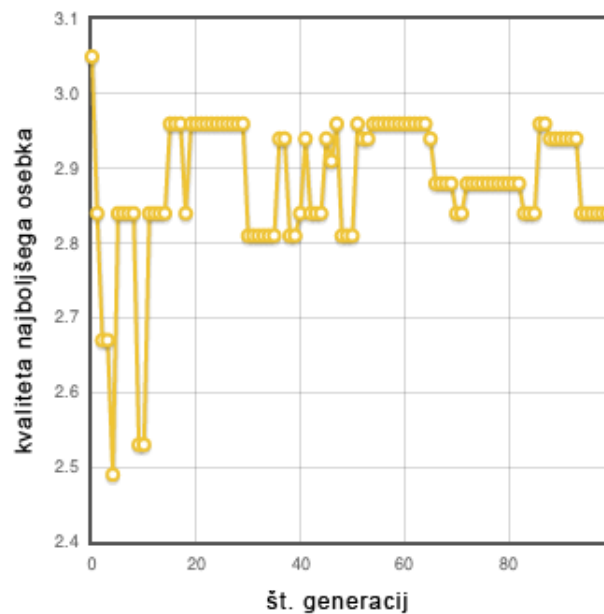
Genetski algoritem smo nato pognali z istimi nastavitvami le, da smo delež mutacije nastavili na 0. Rezultati so prikazani na sliki 5.3 na kateri opazimo, da kvaliteta še vedno niha, a manj in se čez generacije izboljšuje. Za končno rešitev vrnemo rešitev z najboljšo oceno (2.47 - rdeča točka na sliki 5.3)

Slika 5.2: Rezultati izvajanja genetskega algoritma z nastavitvami iz razdelka 3.4 z enoturnirsko izbiro, mutacijo in brez vračanja.

Slika 5.3: Rezultati izvajanja genetskega algoritma z nastavitvami iz razdelka 3.4 z enoturnirsko izbiro, brez mutacije in brez vračanja.

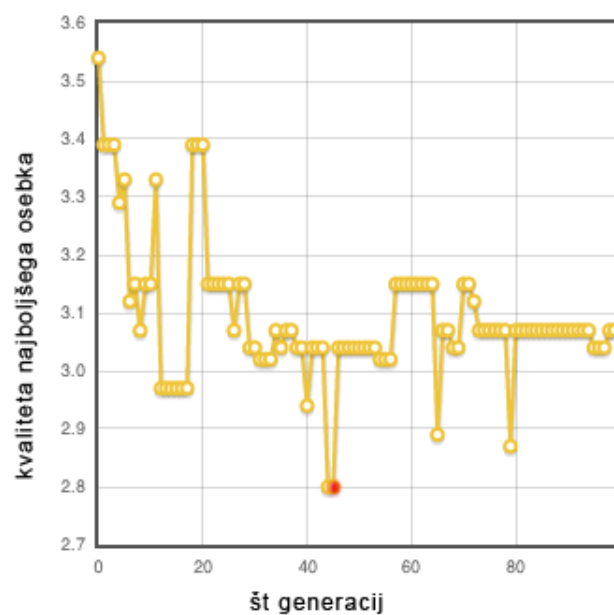

Slika 5.4: Rezultati izvajanja genetskega algoritma z nastavitvami iz razdelka 3.4 z enoturnirsko izbiro, brez mutacije in z vračanjem.

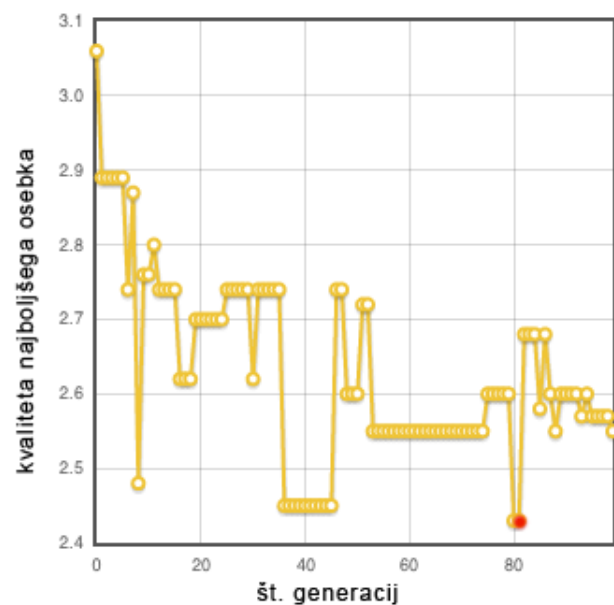
Izbira osebkov z vračanjem

Enoturnirsko izbiro smo nato spremenili tako, da osebkke za reprodukcijo izbira z vračanjem. Podobno kot prej smo genetski algoritem pognali z mutacijo in brez mutacije. Slika 5.4 prikazuje, da so rešitve brez mutacije neuporabne.

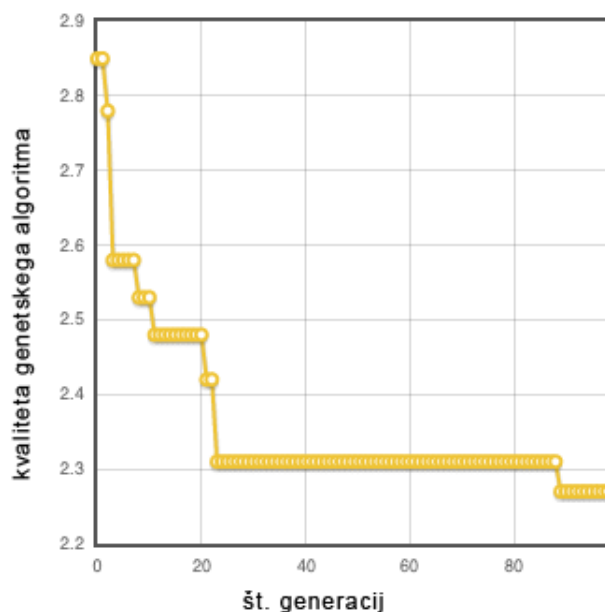
Slika 5.5 prikazuje rezultate izvajanja genetskega algoritma z deležom mutacije enakemu tistemu iz razdelka 3.4. Vidimo, da kvaliteta še vedno niha vendar še cez generacije izboljšuje, splošno pa so kvalitete slabše (najboljša ima vrednost 2.8). Boljše kvalitete (slika 5.6) dosežemo če nastavimo delež mutacije na vrednost 0.10 (najboljša ima vrednost 2.45) . Delež mutacije ne smemo nastaviti na preveliko vrednost, saj potem dobimo slabše rezultate.

Slika 5.5: Rezultati izvajanja genetskega algoritma z nastavitvami iz razdelka 3.4 z enoturnirsko izbiro, z mutacijo 0.05 in z vračanjem.

Slika 5.6: Rezultati izvajanja genetskega algoritma z nastavitvami iz razdelka 3.4 z enoturnirsko izbiro, z mutacijo 0.10 in z vračanjem.

Slika 5.7: Rezultati izvajanja genetskega algoritma z nastavitvami iz razdelka 3.4 in metodo stohastičnega univerzalnega vzorčenja.

5.3 Stohastično univerzalno vzorčenje

Stohastično univerzalno vzorčenje smo zagnali z nastavitvami iz razdelka 3.4. Na sliki 5.7 opazimo, da kvaliteta zelo hitro konvergira. Z večanjem mutacije je kvaliteta konvergirala počasneje in k boljšim rešitvam.

5.4 Ugotovitve

Primerjava kvalitet rešitev vseh treh metod izbire pokaže, da najslabše rezultate daje metoda enoturnirske izbire. Preostali dve metodi dajeta boljše rezultate in potrebujeta manjše število generacij za konvergenco, zato lahko trdimo, da enoturnirska izbira ni primerna za reševanje takega problema.

Rezultati izvajanja genetskega algoritma so pokazali, da je kvaliteta rešitev precej odvisna od začetne populacije. Časovna zahtevnost vseh metod izbire je precejšnja, za najpočasnejšo pa se izkaže metoda stohastičnega univerzalnega vzorčenja.

Poglavje 6

Zaključek

V diplomski nalogi predstavimo delovanje genetskih algoritmov in problem usmerjanja prometa. Predstavimo naš pristop k reševanju problema in ga formaliziramo. Predstavimo implementacijo genetskih operatorjev in tehnologije uporabljene pri tem. Z grafi predstavimo rezultate izvajanja genetskih algoritmov z različnimi nastavitvami in ugotovitve.

Možne izboljšave

Genetske algoritme je zaradi posnemanja evolucije enostavno paralelizirati. Izboljšava, ki bi močno izboljšala hitrost izvajanja genetskega algoritma, je paralelizacija računanja kvalitete ene rešitve. To bi lahko naredili tako, da bi imeli en nadrejeni proces, ki bi hranil populacijo in izvajal genetske operatorje, osebke pa bi poslal podrejenim procesom. Edina naloga podrejenih procesov bi bila računanje kvalitete ene rešitve [?].

Za doseganje boljših rešitev bi lahko na mestih, kjer se kvaliteta najboljšega osebka nekaj generacij ne izboljšuje, povečali mutacijo. Tako bi dobili nove osebke s potencialno novo informacijo.

K reševanju problema optimizacije prometa bi lahko pristopili drugače. Možen pristop je, da bi skušali optimizirati čase na semaforjih glavne ceste s pritoki. Za vozila na glavni cesti bi želeli ujeti zeleni val, vozila s stranskih cest pa bi predstavljala motnje. Čase na semaforjih bi skušali optimizirati

tudi za vozila, ki prihajajo s stranskih cest, vendar bi imeli semaforji na križišču med glavno cesto in stransko manjšo težo. Na ta način bi se na glavni cesti sčasoma začeli delati prometni zastoji in bi vozila potrebovala dlje časa za potovanje do cilja.

Literatura

- [1] Igor kononenko, Marko Robnik Šikonja, *Inteligentni sistemi*, Založba FE in FRI, pogl. 12, 2010.
- [2] Jiajia He, Zaien Hou, “Ant colony algorithm for traffic signal timing optimization“, *Advances in Engineering Software*, št. 43, zv. 1, str. 14-18, 2012.
- [3] Ciril Bohak, “HTML5“, str. 3, 2010. Dostopno na:
<http://atlas.fri.uni-lj.si/html5-primeri/HTML5-Script.pdf>
- [4] Siamak Sarmady, “An Investigation on Genetic Algorithm Parameters“. Dostopno na:
<http://sarmady.com/siamak/papers/genetic-algorithm.pdf>
- [5] (2012) Genetic algorithm from Wikipedia, the free encyclopedia. Dostopno na:
http://en.wikipedia.org/wiki/Genetic_algorithm
- [6] (2012) Genetic Algorithms in Plain English. Dostopno na:
<http://www.ai-junkie.com/ga/intro/gat1.html>
- [7] (2012) Izvorna koda stohastičnega univerzalnega vzorčenja v Javi. Dostopno na:
<https://github.com/dwdyer/watchmaker/blob/master/framework/src/java/main/org/uncommons/watchmaker/framework/selection/StochasticUniversalSampling.java>

- [8] (2012) HTML from Wikipedia, the free encyclopedia. Dostopno na:
<http://en.wikipedia.org/wiki/Html>
- [9] (2012) HTML5 Rocks. Dostopno na:
<http://www.html5rocks.com/>
- [10] (2012) GitHub from Wikipedia, the free encyclopedia. Dostopno na:
<http://en.wikipedia.org/wiki/Github>
- [11] (2012) Roulette wheel selection. Dostopno na:
<http://www.edc.ncl.ac.uk/highlight/rhjanuary2007g02.php/>
- [12] (2012) Izvorna koda aplikacije. Dostopno na:
<https://github.com/Ivansek/thesis>